

*Heer beroep door
tegen alles
en o.m. tegen hem*

VONNIS

nummer : 3759

datum : 8/11/1999

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.99.1296-96

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE**:

TEGEN :

zonder beroep
geboren
wonende te

Belg.

beticht van: te

Hetzij door het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SWB);

Bij inbreuk op de arts. 44, 64,65 en 69 der wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (arts. 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996)

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen;

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en/of die tot de werken opdracht heeft gegeven;

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 1.3.55m², eigen-
dom van

de hiernavermelde werken, omschreven in art. 44 van de wet houdende orga-
nisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (art. 42 van het
decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober
1996);

A. 1. de stacaravan (met afmetingen: breedte 7,5m en een lengte van ener-
zijds 9 meter en anderzijds 3,30 m)
op 8 augustus 1996 te hebben geplaatst.

A. 2. het terras (met afmetingen: breedte 7,5m en een lengte van enerzijds
5,7m en anderzijds 2,5m)
tussen 31 juli 1996 en 1 september 1996 te hebben uitgevoerd.

B. deze constructies van dan af tot 20 februari 1998 te hebben in stand
gehouden.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door
de bewaarder der Hypotheken kantoor te , dd. 26 augustus 1999

* * * * *

Gezien de stukken van het onderzoek.

Gehoord Meester loco in haar toelichting voor

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in haar middelen van verdediging, bijgestaan door
meester , advocaat te

Beklaagde betwist de feiten niet doch stelt dat er een manifeste schending is
van het gelijkheidsbeginsel vermits enkel lastens beklaagde vervolging werd
ingesteld terwijl er zich op de aanpalende percelen eveneens zes caravans
bevinden.

Uit het schrijven van blijkt dat er enkel proces-verbaal
werd opgesteld bij het oprichten van een "nieuwe" constructie vermits er
geen vergunning kan verleend worden gelet op de strijdigheid met het hui-
dige gewestplan. Voor de oude constructies werd geen proces-verbaal opge-
steld gelet op de afwezigheid van een gewestplan en vermits er dus nog geen
bestemming aan de zone gegeven was (stuk 34).

De rechtbank stelt vast dat beklaagde de grond aankocht op 27 november 1995 en dat in de verkoopsovereenkomst uitdrukkelijk vermeld werd dat "er geen enige vaste of verplaatsbare inrichting die voor bewoning kan gebruikt worden mag worden opgericht zolang de bouwvergunning niet is verkregen" en dat hiervoor geen verzekering kan worden gegeven dat de mogelijkheid daartoe bestaat (stuk 5a en 5b).

Beklaagde diende dus alleszins te weten dat voor het oprichten van de caravan met terras een bouwvergunning nodig was. De caravan werd geplaatst op 8 augustus 1997 (stuk 13). Zij werd dus opgericht wanneer er reeds overeenkomstig het gewestplan een bestemming werd gegeven aan de betrokken zone.

Het gaat dus duidelijk om een "nieuwe" inbreuk.

De rechtbank meent dat er derhalve geen schending is van het gelijkheidsbeginsel.

Het criterium is de invoering van het gewestplan en niet enig politiek beleid zoals beklaagde wil doen uitschijnen.

De rechtbank acht de feiten van tenlasteleggingen A en B, die zich vermengen als zijnde gepleegd met hetzelfde strafbaar opzet, in hoofde van beklaagde bewezen.

De feiten getuigen van een gebrek aan respect voor de bestaande reglementeringen en wetgeving. Beklaagde plaatste, ondanks de wetenschap dat een vergunning nodig was, toch de caravan en het terras. Zij kreeg bovendien de kans te regulariseren.

Gelet op de aard van de feiten en het blanco strafregister van beklaagde is de navolgende straf gepast, waarbij een gedeelte met uitstel kan worden verleend.

De herstellvordering.

De rechtbank meent dat de gepleegde inbreuk een schending inhoudt van de goede ruimtelijke ordening en dat deze schending enkel kan worden opgeheven door herstel van de plaats in de vorige staat.

Deze vordering is niet onredelijk gezien de caravan werd geplaatst in een zone waarin dit verboden is, binnen een agrarisch gebied, en vermits een degelijk en evenwichtig beleid inzake ruimtelijke ordening en milieu vereist dat wordt opgetreden tegen het oprichten van constructies zonder toelating in een zone waarin dit verboden is.

De gevorderde herstellvordering dient dan ook te worden ingewilligd.

De termijn waarbinnen de herstelmaatregel dient te worden uitgevoerd, wordt in billijkheid bepaald op zes maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis.

De gevorderde dwangsom van 1.000 frank per dag dient eveneens te worden toegekend vermits dit het enige middel blijkt te zijn om het beoogde herstel te bekomen.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlastelegging, alsmede van artikelen 38, 40, 65 van het Strafwetboek,

Rechtsdoende op tegenspraak:

VEROORDEELT voor de vermengde feiten A1, A2 en B tot betaling van een geldboete van **tweehonderd frank**.

Verplicht tot betaling van:

- de *kosten* van het geding, belopende **3.387 frank**,
- een *bijdrage* van **tien frank** als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, vermeerderd met 1990 decimes per frank en **gebracht op tweeduizend frank**,
- een *vergoeding* van **duizend frank**, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op één maand.

Aangezien de veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete wordt uitgesproken ten laste van de veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectief gedeelte van honderd frank of een vervangende gevangenisstraf van vijftien dagen.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993 de geldboete van 200 frank en het effectieve gedeelte van 100 frank vermeerderd wordt met 1990 decimes per frank, zodat die geldboete 40.000 frank en dat effectieve gedeelte 20.000 frank bedraagt.

Beveelt dat de plaatsen in hun vroegere staat zullen hersteld worden binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis door *verwijdering van de stacaravan (met afmetingen: breedte 7,5m en een lengte van enerzijds 9 meter en anderzijds 3,30 m) en het terras (met afmetingen: breedte 7,5m en een lengte van enerzijds 5,7m en anderzijds 2,5m) gelegen te* gekadaastreerd als *met een globale oppervlakte van 1.355m²* bij verbeurte van een dwangsom van 1.000 frank per dag vertraging in de uitwerking hiervan.

Zegt dat de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgermeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de gemachtigde ambtenaar of het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Alles wat voorafgaat is in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november 1900negenennegentig.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enige rechter,
substituut-procureur des Konings,
griffier.

Doorhaling goedgekeurd van / regels en / woorden.

6 en laatste
blad